OlvasÃ³i levÃ©l: Ã•llatok vagyunk?

Tuesday, 04 October 2011

Ã•llÃ-tÃ³lag minket, embereket az Ã¡llatoktÃ³l az kÃ¼lÃ¶nbÃ¶ztet meg, hogy tudunk logikusan gondolkozni Ã©s beszÃ©lni. Bevallom, nÃ©ha kÃ©telkedemâ€¦

Az egyik nyÃ¡ri Ã©jjel is azon tÃ¶prengtem, hogy kerÃ¼lhettek a vadÃ¡llatok a lakÃ³telep kÃ¶zepÃ©re. Egy Ã©jszaka is nyitva tartÃ³ bÃ¡rral szemben lakom. A melegben, a lakÃ¡sok nagy rÃ©szÃ©ben nyitott ablakoknÃ¡l alszanak az emberek. Mi is. Azt, hogy a lokÃ¡l szemÃ©lyzete nÃ©ha elfelejti, hogy a bÃ¡r nem egyenlÅ‘ a diszkÃ³val, valahogy lenyelem. Vagyis, inkÃ¡bb mÃ¡r feladtam a harcot a tulajdonossal. A pincÃ©r a felelÅ‘s! â€“ hangzik a vÃ¡lasz. Nem tudom, mit csinÃ¡lna, ha az Å‘ gyerekÃ©t, felesÃ©gÃ©t, szÃ¼leit minden Ã©jjel a zene Ã³bÃ©gatÃ¡sa Ã©bresztenÃ©â€¦
De kanyarodjunk vissza a vadÃ¡llatokra. Hajnali nÃ©gykor hangzavarra Ã©bredek. NÃ©hÃ¡ny fÃ©rfi ordibÃ¡lva fejtette ki a vÃ©lemÃ©nyÃ©t az Ã©let nagy dolgairÃ³l. BeszÃ©ltek az idÅ‘jÃ¡rÃ¡srÃ³l, egy mÃ¡sik, ott nem lÃ©vÅ‘ kollÃ©gÃ¡rÃ³l, politikÃ¡rÃ³ megkÃ¶zelÃ-tve a kÃ¡ros decibeleket. Ã•gy hÃ¡t nem maradt mÃ¡s, becsuktam az ablakot. Meglehetett halni a melegtÅ‘l. Kinyitottam az ablakot. MÃ¡r csak hÃ¡rman Ã¼ltek a padon. A decibelek azonban nem csÃ¶kkentek. HÃ¡rom arrogÃ¡ns, szemtelen, neveletlen, tapintatlan, hangoskodÃ³ Ã¼lt ott. Mindegy honnan jÃ¶ttek, hova mennek, de Ã©lveztÃ©k, ahogy mÃ¡sok szenvednek. Ez csak egy eset a sok kÃ¶zÃ¼l. HÃ¡nyszor tÃ¶rtÃ©nt mÃ¡r meg, hogy inkÃ¡bb becsuktuk az ablakot, mert szÃ³lt a zene a bÃ¡rbÃ³l, az autÃ³bÃ³l, vagy a taxisok dudÃ¡lÃ¡sa, az emberek kiabÃ¡lÃ¡sa, veszekedÃ©se miatt. Budapesten nÃ©hÃ¡ny kerÃ¼letÃ©ben este tÃ-zkor bezÃ¡rnak a szÃ³rakozÃ³helyek, hogy ne zavarjÃ¡k az ott lakÃ³k nyugalmÃ¡ NÃ¡lunk pedig, egy lakÃ³telep kellÅ‘s kÃ¶zepÃ©ben non-stop bÃ¡r mÅ±kÃ¶dikâ€¦
De maradjunk mÃ©g az Ã¡llatoknÃ¡l. A piac is â€žalattunkâ€• van, s nemrÃ©giben egy szÃ©p zÃ¶ld kuka is oda kÃ¶ltÃ¶zÃ¶tt. Gondoltam, egy lÃ©pÃ©st tettÃ¼nk a szÃ©p Ã©s tiszta PÃ¡rkÃ¡nyÃ©rt. De nem mindenki gondolta Ã-gy. VasÃ¡rnap bekÃ¶tÃ¶tt kukazacskÃ³ Ã©s egy mÅ±anyag Ã¼veg volt a szemÃ©ttÃ¡rolÃ³ mellet a fÃ¶ldÃ¶n. MiÃ©rt? JÃ³ kÃ©rdÃ©s. A kuka szinte Ã¼re Ã-gy ez nem lehetett az ok. Akkor kÃ©rdem Ãºjra, miÃ©rt? Mert az illetÅ‘ lusta, trehÃ¡ny, hanyag, szemtelen Ã©s mÃ©g sok mir volt, csak jÃ³ nevelt nem. Ez sajnos jellemzÅ‘ rÃ¡nk, pÃ¡rkÃ¡nyiakra. Kuka mindenhol, szemÃ©t mellette, alatta, mÃ¶gÃ¶tte, csak nem benne. Az egyik hÃ©tvÃ©gÃ©n, a mi lakÃ³telepÃ¼nkÃ¶n valaki ablakot cserÃ©lt. Az Ã¶reg darabok a szemÃ©tgyÅ±j helyre kerÃ¼ltek. Valamilyen Ã¡llat (mert szebb szÃ³t nem igen talÃ¡lok!) aprÃ³ra tÃ¶rte az Ã¼veget. LÃ©ptek mÃ¡r bele Ã¼vegbe? Nem kellemes, higgyÃ©k el. Ã‰s Ã-gy tovÃ¡bb sorolhatnÃ¡nk a pÃ©ldÃ¡katâ€¦
NemrÃ©g azÃ©rt tapsoltam magamban, mert az Istenhegyi utat idÃ©n elÅ‘szÃ¶r kaszÃ¡ltÃ¡k le teljes szÃ©ltÃ©ben. Ma mÃ©gis virÃ¡gzik a szÃ©lÃ©n a parlagfÅ± Ã©s mÃ¡s fÃ¼vek. Nesze nektek allergiÃ¡sok! Sokan Ãºgy gondoljÃ¡k, hogy bezÃ¡rtÃ¡k a papÃ-rgyÃ¡rat Ã©s kihalt az Ã©let arra felÃ©. SzerÃ©ny becslÃ©sem szerint mÃ©g mindig kÃ¶rÃ¼lbelÃ¼l 600 ember dolgozik Nem kevÃ©s ahhoz, hogy szÃ©p, rendezett jÃ¡rda vezessen oda. Ja, hogy ne akarjunk kimenni jÃ¡rdÃ¡n a â€žpapÃ-rgyÃ¡rtÃ³lâ€ Ã¡llomÃ¡sig! A gazban eltÅ±ntâ€¦ A lÃ¡mpÃ¡k a gyÃ¡ri Ãºton nem vilÃ¡gÃ-tanak. Igen, az Ã¡llatok lÃ¡tnak a sÃ¶tÃ©tben, szeretik benÅ‘tt terÃ¼leteket, de mi emberek NEM.
PrÃ³bÃ¡lom nem Ã©szrevenni a problÃ©mÃ¡kat, a szemetet, modernÃ¼l Ã¡tsiklani felette. De nem megy. Megtelt az a bizonyos pohÃ¡r. KÃ©nytelen vagyok azt hinni, hogy nekÃ¼nk csak a vÃ¡ros kÃ¶zepe, a turista kÃ¶zpont a fontos. Mi, pÃ¡rkÃ¡nyiak, valahogy a perifÃ©riÃ¡n lakunk, valÃ³sÃ¡gban is, kÃ©pletesen is. S zÃ¡rszÃ³kÃ©nt mÃ©g annyit, ha valaki felisme magÃ¡t, az bizony nem a vÃ©letlen mÅ±ve, s tessÃ©k legalÃ¡bb egy kicsit szÃ©gyenkeziâ€¦

eko